

Uttringen findes Spalte 2799 i Folketings-
 tidenden, og jeg vil ganske usigtigt gjengive
 hans Ord, for ikke at gjøre mig skyldig i no-
 gensomhelst Misforstaaelse — „For det Andet
 har jeg sagt, at Statskassens finansielle Stil-
 ling er god.“ Dette er Ordene. Det er en
 ganske besynderlig Stilling, jeg kommer i, ved
 nu at skulle noget nærmere opløse Grunden til,
 at jeg har en fuldkomment forskjellig Anskuelse;
 ikke saa Medlemmer af det ærede Thing ville maa-
 see nemlig erindre, hvorledes jeg stod, da der for
 et Aar siden var Tale om Vedtagelsen af Indkomst-
 skatloven. Da var der blevet givet en efter min
 Mening meget overdreven Skildring af de
 sorgelige Forhold, hvori vi i Diebliffet befandt
 os, og det var da min Opgave at vise, hvor
 aldeles urigtig, hvor aldeles ubegrundet en saa-
 dan Pessimisme var. Jeg søgte den Gang at
 godtgjøre, at vor Stilling for Diebliffet kunde
 siges at være beroligende, og jeg udvilliede, at
 den efter min Overbeviisning, naar man gif
 ud fra en fornuftig og rimelig Opfattelse af,
 hvilke Krav der med Billighed kunde stilles til
 os efter den uheldige Catastrophe, som vi nys
 havde gennemgaaet, var en saadan, at man
 endnu ikke behøvede at tye til en Indkomstskat-
 lov. Dette var det Standpunkt, som jeg den
 Gang indtog. Men jeg maa bede det ærede
 Thing om at bemærke, hvorledes jeg begrun-
 dede dette. Jeg viste for det Første, at der,
 langt fra at være et Deficit tilstede, saaledes
 som man ideligt og ideligt indskræpede os, var
 et Overskud, om end ikke noget stort Overskud.
 Men jeg tilspøiede dernæst, at det var min For-
 visning, at dette Overskud kunde bringes til
 en saadan Størrelse, som jeg vilde finde det
 fuldkomment rigtigt og fuldkomment tilstrækkeligt
 at ønske og fordrø for de nærmeste Aar, naar
 man indskrænkede sig med Hensyn til Forsvars-
 udgifterne, med Hensyn til Udgifterne til Hær
 og Flaade. Dengang var nemlig endnu ikke
 Forslaget til Hærloven og til en Lov om Flaadens
 Organisation kommet ind i Thinget, og
 det var altsaa en Sag, der først senere skulde
 ordnes. Jeg gif altsaa ud fra, at man vilde
 indskrænke sig til, hvad jeg endnu er fuldkom-
 men overbevist om vilde være det Rigtige og
 det, som man i alle Henseender, ogsaa med
 Hensyn til en fornuftig Udvikling af selve For-

sværsvæsenet, maatte ønske, nemlig en samlet
 Udgift af 4 Millioner til Hær og Flaade. Nu
 ere senere Hærloven og Forslaget til Flaade-
 loven komne, og nu ere vi komne til paa det
 ordinaire Budget at see en Sum opført til
 Hær og Flaade, der gaaer op til 5,600,000—
 5,700,000 Rd., medens vi samtidigt hver Dag
 see forøgede Krav komme frem, større og større,
 mere og mere overrassende og, lad mig sige til,
 lige godt ordinaire, hvad enten man saa 3
 Gange anbringer dem paa den extraordinære
 Fond, eller man henviser dem til Afholdelse af
 Reserbefonden; thi det maa man være overbe-
 viist om, at, skal der være Proportionalitet i
 det Hele, saa maa der i en Række af Aar
 gjøres lignende Forbringinger, ja, maatte i et
 stigende Forhold. Jeg har endnu ikke nævnt
 det Spørgsmaal, der af alle vistnok vil vise
 sig at blive det kostbareste, nemlig Befæstnings-
 spørgsmaalet. Disse extraordinære Krav ere,
 saavidt jeg i Diebliffet kan skjønne, allerede
 for næste Aar gaaende op til 3½ Million, og
 hvorledes Beløbet vil stille sig tilsidst, kan
 endnu Ingen af os sige. Men efter dette
 forekommer det mig, at enhver mulig Hærdelse
 af, at Stillingen skulde være god, nu maa
 falde bort. Nei, nu er Stillingen ganske sikkert
 slet, og der er Udset til, at den fremdeles
 bliver slettere og slettere. Herved har jeg na-
 turligvis endnu ikke taget Hensyn til een Fac-
 tor, som jeg ikke fandt Anledning til at berøre
 i mit Foredrag ifjor, men som dog er aldeles
 væsentlig, det vil sige til vor Formuestilstand
 i det Hele. Vil man danne sig en klar, fyl-
 dig og afgjørende Forestilling om, hvorledes den
 finansielle Status for et vist Land er, saa
 maa man høre sig ad accurat som enhver Pri-
 vatmand, der vil dømmes fornuftigt om sin
 Stilling. Han maa ikke udelukkende fæste
 Blikket paa, hvorledes hans aarlige Indtægter
 og Udgifter stille sig, men han maa tillige
 undersøge, hvorledes hans Formuestilstand er.
 Den ene af disse Factorer er det ligesaa nød-
 vendigt at tage i Betragtning som den anden.
 Det kan hændes, at hans Indtægter og Udgifter
 for Diebliffet meget godt kunne balancere, men
 at der er en overordentlig stor Gjæld, der
 tynger paa ham, som om kortere eller længere
 Tid aldeles maa ruinere ham, og det kan omvendt